

Na podlagi 8. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode v občini Laško, (Uradni list RS, št. 104/2011, št. 35/2013 in 112/2013) je župan občine Laško sprejel

TEHNIČNI PRAVILNIK O JAVNI KANALIZACIJI V OBČINI LAŠKO

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S Tehničnim pravilnikom o javni kanalizaciji v občini Laško (v nadaljnjem besedilu: tehnični pravilnik) se podrobneje urejajo tehnični normativi in postopki pri odvajanju in predčiščenju odpadne vode na območju občine Laško.

2. člen

Tehnični pravilnik so dolžni upoštevati vsi sodelujoči pri projektiranju, gradnji, komunalnem opremljanju in v upravnem postopku ter je obvezen za izvajalca javne službe in uporabnike javne kanalizacije.

3. člen

Javna kanalizacija je sistem kanalskih vodov, kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav, ki se povezujejo v sekundarno in primarno kanalizacijsko omrežje ter s pomočjo katerih se zagotavlja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode iz stavb ter padavinske vode s streh in z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih javnih površin. Objekti in naprave javne kanalizacije so lokalna gospodarska javna infrastruktura. Priključki stavb na javno kanalizacijo in pretočne ter nepretočne greznice in male čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, niso objekti javne kanalizacije, razen izjem, ki jih predvideva zakonodaja.

Naprave in objekti javne kanalizacije so:

- kanalizacijsko omrežje z revizijskimi jaški,
- razbremenilniki visoke vode,
- zadrževalni bazeni padavinske vode,
- črpališča odpadnih vod,
- drugi objekti in naprave, ki so namenjeni za pravilno in nemoteno odvajanje odpadne vode.

Javna kanalizacija so medsebojno funkcionalno povezane naprave in objekti, ki so namenjeni za odvajanje in čiščenje odpadne vode uporabnikov.

4. člen

Interna kanalizacija so naprave in objekti, ki so namenjeni odvajanju in čiščenju odpadne vode samo enega uporabnika in so priključeni na javno kanalizacijo.

Med interno kanalizacijo štejemo:

- vertikalno in horizontalno kanalizacijo v objektu,
- naprave za akumulacijo, prečrpavanje in nevtralizacijo odpadne vode,
- priključke stavbe,
- kontrolne jaške na priključku stavbe,
- čistilne naprave za predčiščenje.

5. člen

Interna kanalizacija je praviloma priključena na javno kanalizacijo po priključnem kanalu v najbližji revizijski jašek. V predelih, kjer je zgrajeno ločeno kanalizacijsko omrežje za zbiranje odpadne in padavinske vode, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da se padavinske vode odvajajo po ločenem priključnem kanalu.

6. člen

Glede na vrsto komunalne rabe se delijo kanalizacijski sistemi na:

- javne kanalizacijske sisteme,
- interne kanalizacijske sisteme.

Glede na namen odvajanja odpadne vode je lahko javni kanalizacijski sistem:

- mešan – če po kanalizacijskem sistemu odvajamo odpadno in padavinsko vodo skupaj (načeloma se morajo strešne vode ponikati oziroma se odvajajo direktno v vodotok, kjer je le mogoče),
- ločen – če v en kanalizacijski sistem odvajamo padavinsko vodo, v drugega pa odpadno vodo.

7. člen

Kanalizacijsko omrežje in naprave se po svojem namenu in funkciji delijo na sekundarne in primarne.

a) Sekundarno omrežje in naprave so:

- kanalizacija mešanega (izjemoma) ali ločenega omrežja za neposredno priključevanje porabnikov na posameznem območju (stanovanjskem, industrijskem, turističnem ...),
- črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode na sekundarnem omrežju.

Amel

b) Primarno omrežje in naprave so:

- kanalski cevovodi za odvajanje odpadne in padavinske vode iz naselij,
- zbirni kolektorji,
- črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda iz naselij,
- črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda na kolektorjih.

8. člen

Drugi izrazi v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- Kanal je cevovod za odvajanje odpadne vode, ki je položen v zemljo in deluje po težnostnem načelu.
- Priključek stavbe na javno kanalizacijo je kanalski vod in je del interne kanalizacije, ki je v lasti uporabnika, in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do prvega revizijskega jaška ali do zunanje stene stavbe, če revizijskega jaška ni možno postaviti.
- Kontrolni jašek je jašek na priključnem kanalu za meritve in odvzem vzorcev.
- Revizijski jašek je jašek na interni ali javni kanalizaciji za opravljanje nadzora vzdrževalnih del.
- Podslapje je vertikalni cevovod ob revizijskem jašku za premostitev višinske razlike v kanalu ali na priključku.
- Kaskada je prelivna stopnica v kanalu.
- Zadrževalni bazen je bazen za akumulacijo padavinske vode.
- Razbremenilnik visokih voda je jašek za regulacijo vtoka padavinske vode v javno kanalizacijo.
- Peskolov je jašek za izločanje peska iz odpadne vode.
- Črpališče je objekt za prečrpavanje odpadne vode.
- Pretočna greznica je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode brez odzračevanja, v kateri se komunalna odpadna voda anaerobno obdelava skladno s standardoma SIST DIN 4261 - del 1 in SIST EN 752-1: 1995.
- Nepretočna greznica je nepropusten zbirnik komunalne odpadne vode, iz katerega se vsa komunalna odpadna voda in izločeno blato odvaža v čiščenje oz. obdelavo na komunalno čistilno napravo.
- Čistilna naprava za predčiščenje je naprava v lasti uporabnika, ki je zgrajena z namenom, da se iz odpadnih voda popolnoma ali delno izločijo tiste škodljive snovi, ki bi poslabšale lastnosti odpadne vode v javni kanalizaciji, in je nameščena praviloma pred priključkom na javno kanalizacijo.

člen 8

9. člen

Kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in zgrajeno tako, da zagotavlja optimalen odvod odpadne in padavinske vode ob minimalnih stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja.

Cilji projektiranja, gradnje in rekonstrukcije so:

- zaščita odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično preobremenitvijo in negativnimi okoljevarstvenimi efekti,
- zaščita podtalnice,
- skrb za lokalno varovanje vodonosnikov,
- zagotovitev primerne zmogljivosti kanala,
- skrb za varne delovne pogoje,
- skrb za trajnost sistema,
- zadovoljivo delovanje in vzdrževanje,
- dostopno in varno kontroliranje, čiščenje in vzdrževanje kanalov, objektov in naprav s strojno opremo brez povzročitve škode,
- statična in dinamična nosilnost kanala,
- sprememba hidravličnih lastnosti (prevodnosti),
- obratovanje brez zamašitev,
- varovanje javnega zdravja in življenj,
- da preobremenitev ne bi prekoračevala predpisanih vrednosti,
- varovanje zdravja in življenj obratovalnega osebja,
- da kanalizacija ne ogroža obstoječih objektov, ki mejijo na oskrbovalne naprave,
- doseganje zahtevane življenjske dobe in ohranitev funkcionalnega stanja naprav,
- vodotesnost kanalizacije za odpadno vodo, ustrezno zahtevam preizkušanja,
- preprečitev nastajanja smradu in strupenih snovi.

Izbira vrste sistema za odvajanje odpadne in padavinske vode je v pretežni meri odvisna od:

- vrste sistema, ki že obstaja,
- kapacitete in kvalitete odvodnika,
- vrste dotokov v sistem,

- potrebe po čiščenju,
- topografije,
- obstoječih čistilnih naprav,
- drugih lokalnih pogojev.

Vplivi sistemov za odvod vode v vodotoke morajo izpolnjevati zahteve predpisov iz varstva okolja. Pozornost je treba posvetiti topografskim značilnostim terena in geološki sestavi tal. Kjer so geološke karte pomanjkljive, je treba izvesti raziskave. Z geotehničnimi raziskavami je treba pridobiti natančne podatke o:

- obtežbah kanalov in objektov na njih,
- nevarnosti drsin,
- posedanju,
- gibanju finih delcev (izpiranju),
- nabrekanju v glinenih slojih,
- toku in gladini podtalnice,
- možnostih napajanja vodonosnika,
- obremenitvah bližnjih objektov in cest,
- poprejšnji uporabi zemljišča (vključujoč rudarstvo),
- možnostih alternativnih vrst gradnje,
- možnostih uporabe vrste cevi,
- možnostih uporabe posteljice cevi,
- agresivni zemljini ali podtalnici.

Pri presoji, ali so zahteve sistema za odvod vode izpolnjene, je treba upoštevati vse razpoložljive podatke o:

- poplavam,
- zamašitvah,
- porušitvah kanalov,
- poškodbah kanalov,
- upoštevanju pogojev na vtokih in izpustih v sistem za odvod vode in iz njega,
- pregledih kanalov s TV-kamero,

Ured

- pritožbah o širjenju smradu,
- hidravličnih preverbah,
- delovanju mehanskih in električnih naprav,
- rezultatih tlačnih preizkusov,
- preobremenitvah in
- delovanju in stanju regulacijskih naprav.

Če postavljene zahteve iz tega člena niso izpolnjene, je potrebno izvesti ukrepe za izboljšanje stanja.

Načrti in karte katastra kanalizacijskega sistema so osnova za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo kanalizacijskega sistema.

II. PROJEKTIRANJE IN GRADNJA JAVNE KANALIZACIJE

10. člen

Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih opredeljuje izvajalec javne službe, državni standardi SIST in evropski standardi EN 1610. Pri projektiranju in izgradnji kanalizacije je potrebno zagotoviti takšne rešitve, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in kanalizacijskih naprav.

11. člen

Za gradnjo kanalov javne kanalizacije se lahko uporabljajo naslednje vrste cevi:

- za gravitacijski odvod odpadne vode in mešano kanalizacijo:

armirani poliester, polivinil klorid, polietilen, duktilna litina, keramika, jeklo;

- za gravitacijski odvod padavinske vode:

poleg navedenih je možno uporabiti tudi betonske cevi;

- za tlačno kanalizacijo:

polietilen (PEHD), armirani poliester, duktilno litino in jeklo.

Material mora zagotavljati vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim in drugim vplivom (npr. pri čiščenju kanalov).

Materiali, iz katerih so izdelani elementi kanala, vključno s tesnili, ki pridejo v stik z vodo, ne smejo spreminjati kakovosti vode glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti.

Materiali, iz katerih so izdelane cevi, naj se izberejo glede na namen, obtežbo, hidravlične zahteve in pričakovano življenjsko dobo kanala, ki naj znaša minimalno 50 let.

člen 11

V primeru, da se kanal betonira na mestu ali montira iz elementov, morajo biti stene kanala zglajene do čistega sijaja.

12. člen

Najmanjši dovoljeni notranji profil kanala javne kanalizacije je 200 mm, najmanjši dovoljeni notranji profil priključka je \varnothing 150 mm.

13. člen

Najmanjši dovoljeni naklon kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s.

14. člen

Cevi za kanale javne kanalizacije se mora polagati na peščeno posteljico debeline 10 cm, kadar pa je naklon kanala do 0,5 %, pa na betonsko podlago.

15. člen

Cevi za kanal javne kanalizacije ali spojni kanal se mora zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

16. člen

Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala, in na mestih združitve dveh ali več kanalov.

Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški so načeloma:

za kanale DN 150 do DN 250 – 40,0 m;

za kanale DN 250 do DN 500 – 60,0 m;

za kanale DN 500 do DN 800 – 80,0 m;

za kanale nad DN 800 – 100,0 m.

17. člen

Kadar je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 1 m, je treba predvideti podslapje. Podslapje se zgradi na zunanji ali notranji strani revizijskega jaška s T-kosom, vertikalno cevjo in iztočnim lokom 90°. Jašek z vgrajenim podslapjem naj ima premer minimalno 1000 mm. Izvede se iz enakega materiala ali iz materiala z boljšimi lastnostmi, kot je osnovni kanal. Kadar so hitrosti odpadne vode v kanalu velike, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne elemente. Z umirjevalnimi elementi se zmanjša energija toka odpadne vode na stene revizijskega jaška.

18. člen

Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji.

Revizijski jaški naj bodo premera:

- do globine 3 m minimalno DN 800 mm,
- pri globini večji od 3 m minimalno DN 1000 mm.

Vstopne lestve iz nerjavečega jekla je treba vgraditi v revizijske jaške, globine večje od 5 m.

Pri združevanju kanalov s premerom nad DN 400 mm morata kanala na vtočni strani oklepati kot, ki je enak ali manjši od 45°, pri kanalih manjšega premera pa je izvedena priključitev pod kotom v loku v koritnici.

19. člen

Jašek mora biti pokrit z litoželeznim pokrovom dimenzije 60x60 cm ali \varnothing 60 cm. Nosilnost pokrova na jaških, zgrajenih na vozni površini, mora biti najmanj 25 t, na ostalih površinah pa najmanj 5 t. Na pokrovu mora biti napis KANALIZACIJA s črkami, velikosti min. 5 cm. Pokrov na jašku, ki je zgrajen na poplavnem terenu, ne sme biti perforiran. Perforirani pokrovi praviloma ne smejo biti nameščeni v bližini stanovanjskih in javnih objektov.

20. člen

Na priključku za odvod padavinskih voda z utrjenih površin v javno kanalizacijo mora biti zgrajen peskolov, ki mora biti dimenzioniran tako, da je največja hitrost pretoka skozi peskolov 0,2 m/s.

21. člen

Kjer obstaja možnost onesnaženja odpadnih voda z olji ali maščobami (garaže, delavnice, pralne ploščadi, kuhinje itd.), mora biti pred priključkom na javno kanalizacijo zgrajen lovilec olj oziroma maščob.

22. člen

Kjer obstaja možnost, da bi zaradi okvar ali drugih vzrokov lahko odtekla v javno kanalizacijo taka odpadna voda, ki bi lahko povzročila okvaro javne kanalizacije ali porušila režim na čistilni napravi, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da je možno odvod v javno kanalizacijo prekiniti oziroma zadržati.

23. člen

Vsak novozgrajeni kanal mora biti preizkušen na vodotesnost z zrakom oziroma z vodo od jaška do jaška. Jašek se preizkuša na vodotesnost posebej. Preizkus vodotesnosti opravljajo pooblaščen pravne in fizične osebe, ki o preizkusu napravijo zapisnik v skladu z veljavnimi normativi.

24. člen

Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in drugimi podzemnimi instalacijami (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih kanalov) ne morejo biti manjši od odmikov, pogojevanih v naslednjih točkah.

V primerih križanja, ko je:

a) vodovod pod kanalizacijo, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 3 m na vsako stran,
- v primeru možnosti kontrole drenirane vode sta ustji zaščitne cevi lahko odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije 0,8 m na vsako stran,
- v izjemnih primerih je vodovod lahko zaščiten tudi drugače (PVC-folija, glinen naboj), po dogovoru z upravljavcem,
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m;

b) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodoprepustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije najmanj 3 m na vsako stran,
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m;

c) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodoneprepustnega zemljišča:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi (posteljici in zasipa obeh vodov niso neprepustni, zato se v primeru puščanja kanalizacije odpadna voda lahko dvigne v območje vodovoda),
- v tem primeru vodovoda ni treba obvezno vgraditi v zaščitno cev,
- vertikalni odmik je najmanj 0,6 m.

25. člen

Horizontalni (svetli) najmanjši odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa s hipotenuzo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

Komunalni vod;

- globina kom. voda odvisna glede na profil kanala

Odmik;

- od dreves 2,0 m
- od okrasnega grmičevja 1,0 m

Vodovod večja ali enaka (sanitarni in mešani kanal) 3,0 m

Vodovod večja ali enaka (padavinska kanalizacija) 1,5 m

Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali telekomunikacijskimi napeljavami večja ali enaka 1,0 m

Toplovod večja ali enaka 0,8 m

Vodovod manjša (sanitarni in mešani kanal) 1,5 m

Vodovod manjša (padavinska kanalizacija) 1,0 m

Plinovodi, elektro kabli, kabli javne razsvetljave ali TK-napeljave manjša 1,0 m

Toplovod manjša 0,5 m

Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard SIST EN 805 v točki 9.3.1, in sicer:

- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
- horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,4 m,
- v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m.

Posebno je treba paziti, da se med izkopom zagotovi stabilnost obstoječih naprav in podzemnih napeljav.

26. člen

Nadzemno prečkanje se lahko izvede:

- s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike upošteva tudi pogoje, določene v drugih točkah tega pravilnika,
- s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.

Kanal je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti.

V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala in kompenzacijo dilatacij.

27. člen

Pri podzemnem prečkanju vodotoka se cevi polagajo v primerno izkopane jarke v dnu vodotoka. Način izkopa, polaganje kanala in zasip so odvisni od vrste vodotoka (širina, globina, pretok itd.) ter od oblike in vrste terena brežin (strm, položen, raščen, plazovit teren itd.).

Vsako podzemno prečkanje vodotoka je treba načrtovati posebej. Pri tem je treba upoštevati navodila soglasodajalcev, proizvajalcev cevi in izkušnje podjetij, ki ta dela opravljajo.

28. člen

Pri podzemnem prečkanju železnice je potrebno poleg pogojev, določenih v prejšnjih točkah, izpolniti še naslednje zahteve:

- prečkanje železnice mora biti izvedeno v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti izven gradbenega telesa železniškega tira,
- na obeh koncih zaščitne cevi mora biti izdelan revizijski jašek.

29. člen

Podzemno prečkanje cest se praviloma izvaja brez uporabe zaščitnih cevi, če je kanal vgrajen v globini, ki jo predpisuje proizvajalec cevi. Podzemno prečkanje avtocest se izvaja enako kot podzemno prečkanje železnic.

30. člen

Razbremenilniki so objekti na kanalski mreži in služijo za odvod padavinske vode. Grajeni so z namenom, da v času močnejših padavin del padavinske vode odvajajo neposredno v odvodnik in s tem znižajo maksimalne pretoke v odvodnih kanalih.

Pri dimenzioniranju razbremenilnikov, ki so znotraj sistema kanalizacije, je treba upoštevati:

- pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem prvi močno onesnaženi val je treba zadržati v sistemu in ga odvajati na čistilno napravo,
- predvideti je treba iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih,
- poleg izgradnje zadrževalnih bazenov je treba izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe kanalske mreže.

31. člen

Razbremenilniki so praviloma sestavljeni iz naslednjih enot:

- dotočni kanal,
- razbremenilna komora s prelivno steno,
- dušilna komora z vgrajeno dušilko (dušilna zapornica, težnostna dušilka ipd.),
- iztočni kanal iz dušilne komore,
- iztočni kanal za odvod prelite vode iz razbremenilne komore v odvodnik.

V razbremenilne objekte se po potrebi vgrajuje naslednja oprema:

- dušilke, zapornice, regulacijske prelivne stene ipd.,
- elektrostrojne inštalacije,

- merilno regulacijska oprema s prenosom podatkov v nadzorni center.

V primeru vgradnje določenih tipov navedene opreme je treba objekt razbremenilnika oskrbeti z nizkonapetostnim elektro priključkom z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata.

32. člen

Črpališča gradimo povsod tam, kjer vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig vode na višji nivo.

Potrebno je upoštevati naslednje pogoje:

- akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku, čas akumuliranja med vklopoma črpalke je maksimalno 2 uri oziroma pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro, glede na karakteristike črpalk,

- premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80, v primeru uporabe sekalne črpalke je lahko tudi manjši,

- minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke so:

vertikalni vodi 1 m/s,

horizontalni vodi 0,7 m/s,

maksimalna hitrost v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk paralelno max. 2 m/s,

- grablje ali sito je treba nameščati pri črpališčih z dotokom, večjim od 30 l/s,

- zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen, črpališče z rezervnimi črpalkami mora biti krmiljeno tako, da se rezervne črpalke izmenjujejo z aktivnimi,

- rotor črpalke brez predhodnega čiščenja oz. sekanja večjih delcev mora omogočati prehod delcev velikosti:

1. za črpališča velikosti oskrbovanega območja do 100 PE min. 80 mm,

2. za črpališča velikosti oskrbovanega območja, večjega od 100 PE min. 100 mm,

- oprema za krmiljenje, nadzor in prenos podatkov mora vključevati števec obratovalnih ur (ali števec števila vklopov) za vsako črpalko oz. napravo pri črpališčih.

Črpališče naj bo praviloma klasične vodnjaške oblike (okroglo), ustreznega premera in biti mora dostopno s specialnim vozilom za čiščenje kanalizacije. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer pa naj bo le pokrito z nerjavečim pokrovom. Predvideno naj bo, da se pokrov zaklepa. Priporočljivo je, da je objekt zaščiten z ograjo. Elektro omarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta naj bo locirana v neposredni bližini črpalnega bazena (maks. oddaljenost 15 m), postavljena na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije. Vsako črpališče je potrebno opremiti tako, da bo omogočen avtomatski prenos naslednjih podatkov v nadzorni center pri črpališčih:

- signal vstopa v objekt,
- nivo,
- položajna signalizacija močnostnih in krmilnih elementov ter položaj loput in zapornic,
- signali napak na elektro in strojni opremi (prenapetostne in pretokovne zaščite, termične zaščite, signali vdora vode v motorje, signali delovanja momentnih zaščit, izpad faz, itd.),
- obratovalni tok in delovne ure elektro motorjev,
- signal delovanja nivojskih zaščitnih stikal,
- meritev trenutnega pretoka in kumulativne vrednosti pretoka.

Elektro napajanje, upravljanje in kontrola delovanja naprav so izvedeni v prosto stoječi ali stenski elektro omarici, locirani v nadzemnem delu ali na betonskem podstavku ob črpališču (zaščita IP 55). Zagotoviti je treba ukrepe, ki preprečujejo kondenz in zmrzovanje. V vseh črpališčih je potrebno vgraditi tudi avtomatsko daljinsko alarmiranje.

33. člen

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. V primeru izvedbe tlačnega voda, daljšega od 150 m, je treba na dostopnem mestu na polovici trase predvideti jašek s čistilnim kosom za nujne primere čiščenja. Globina vkopa tlačne cevi naj bo minimalno 0,8 m. Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod, daljši od 50 m, in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

34. člen

Zadrževalni bazeni so objekti na kanalski mreži za odvod padavinske vode. Grajeni so z namenom, da del padavinskega odtoka začasno zadržijo. Z izgradnjo zadrževalnih bazenov se praviloma doseže:

- zmanjšanje maksimalnega padavinskega odtoka in zato potrebne manjše profile dovodnih kanalov,
- zadržanje in delno čiščenje prvega vala močno onesnažene padavinske vode.

Pri dimenzioniranju zadrževalnih bazenov je potrebno:

- pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem pa prvi močno onesnaženi val, zadržati v sistemu,
- predvideti iztok padavinske vode v odvodnik na razbremenilnih objektih,
- poleg izgradnje zadrževalnih bazenov izkoristiti tudi zadrževalno kapaciteto obstoječe kanalske mreže.

Pri projektiranju bazena je potrebno upoštevati parametre (količina zadržane vode, višina zaježitve, maksimalni iztok iz bazena), ki jih določi upravljavec javnega kanalizacijskega sistema.

Handwritten signature

Pri dimenzioniranju zadrževalnih bazenov na lokalnih kanalskih sistemih je potrebno navedena določila smiselno upoštevati, bazene pa dimenzionirati na podlagi ustreznih tujih predpisov (predvsem ATV 128).

Zadrževalni bazeni so praviloma sestavljeni iz naslednjih enot:

- enote na dotoku v bazen (dotočni kanal, dotočna komora),
- akumulacije (pokrita/nepokrita, peskolov, korito za sušni pretok, akumulacijski prostor, prelivna stena, potopljene stene in drugo),
- enote na iztoku iz bazena (iztočni kanal, kanal za prelito vodo z iztokom v odvodnik in drugo).

V bazene je po potrebi treba vgraditi naslednjo opremo:

- čistilne elemente (avtomatske grablje, naprava za kompaktiranje odpadkov s kontejnerjem, po potrebi tudi prekucnike za izpiranje dna akumulacije, črpalke in mešala za usedline ter drugo),
- regulacijske elemente (senzorji za merjenje pretoka in nivoja, dušilke, zapornice in drugo),
- kontrolo delovanja naprav – brezžični ali kabelski sistem zveze s prenosom podatkov v nadzorni center vzdrževalne službe.

Vgraditi je potrebno tudi nekatere inštalacije:

- tlačni sistem za izpiranje sten bazena, vodovodni priključek iz javnega vodovoda ali drug ustrezeni sistem,
- niskonapetostni elektro priključek iz omrežja z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata,
- pri pokritih akumulacijah sistem za prisilno prezračevanje s čiščenjem zraka akumulacijskega prostora.

35. člen

Če se kanalska mreža sama po sebi ne izpira dovolj (hitrosti pri srednjem dnevnem pretoku so manjše od 0,4 m/s), je na neprehodnih kanalih potrebno izvesti dodatne ukrepe za samoizpiranje – jašek s prekucnikom. Delovanje prekucnika mora omogočiti, da v kanalu pride večkrat na dan do kratkotrajnih čistilnih pretokov s hitrostjo višjo od 0,7 m/s.

Objekt, v katerega je postavljen prekucnik, je praviloma zgrajen iz armiranega betona oziroma iz drugega ustreznega materiala. Prenesti mora vse predvidene obtežbe (zemeljski pritisk, prometna obtežba, hidrostatični pritisk in drugo) in mora biti vodotesen. Imeti mora vstopno odprtino, pokrito s primernim pokrovom. Tla v objektu morajo biti nagnjena proti vtoku v kanal, ki se izpira. V objekt se namesti posoda-prekucnik. Velikost in geometrijske karakteristike prekucnika, ki mora akumulirati ustrezno količino vode, pogojujejo dimenzije objekta. Prekucnik je posoda iz nerjaveče debelejšje pločevine, ki se permanentno polni in prazni. Predvidoma se polni z vodo iz vodovoda, kjer to ni mogoče, pa z odpadno vodo. Princip delovanja je zasnovan na spremembi težišča polne posode glede na težišče prazne. Pri polni posodi se skupno težišče posode in akumulirane vode postavi v točko, v

kateri je omogočena prevrnitev posode. Močan vodni tok izplakne usedline v kanalu. Tečaji prekucnika morajo biti iz primerne materiala, ki v odpadni vodi ne oksidira.

36. člen

Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne naprave), na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z izločevalniki lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem dovoljenem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.

Peskolovi, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.

Lovilci lahkih tekočin se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijo in v padavinsko kanalizacijsko omrežje pred izpustom v vodonosnik ali vodotok, če se odvaja padavinska voda s površin, kjer obstaja možnost razlitja lahkih tekočin. Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so vgrajeni v interno kanalizacijo in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilci lahkih tekočin, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti ustrezen certifikat.

Gradnja lovilcev olj je obvezna:

- na varstvenih pasovih vodnih virov,
- v garažah in na pralnih ploščadih,
- na parkiriščih za tovorna vozila in avtobuse.

Lovilci maščob se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti maščobe, ki jih po predpisih ni dovoljeno izpustiti v kanalizacijo. Izdelani in dimenzionirani morajo biti po veljavnih standardih. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Vzdrževanje ter skrb za odstranjevanje izločenih maščob je delo uporabnika, mora pa biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilci maščob, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti spričevalo o ustreznosti. Vgradnja lovilcev maščob je obvezna v gostinskih lokalih, šolah, vrtcih ... Izvedba merilnega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti v skladu z veljavno zakonodajo.

37. člen

V kanalizacijskih sistemih in na čistilnih napravah uporabljamo naslednje osnovne načine merjenja pretoka odpadne vode:

- odprt sistem, kjer voda odteka gravitacijsko, je pretok funkcije globine vode, nagiba ter omočenega preseka v merilnem kanalu: $Q = f(h, s, A)$;

- zaprt sistem, kjer odpadno vodo črpamo po ceveh, je pretok funkcija hitrosti vodnega toka in preseka cevi $Q = f(v, A)$.

Merjenje odtoka se lahko izvaja s sledili. Pretok izračunamo iz znane množine dodanega sledila. Za meritev s sledili mora uporabnik pripraviti poseben načrt izvajanja meritve. Merjenje pretoka s sledili se izvaja le izjemoma v posebnih primerih (kalibracija merilnih korit). Merjenja pretoka odpadne vode se morajo izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi.

38. člen

Zmogljivost sistemov za odvod vode je potrebno preizkušati in presojeti med gradnjo, pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posamezne gradbene faze in tudi med celotnim obdobjem uporabe.

Preizkusi in presoje obsegajo:

- preizkus tesnosti z vodo po standardu SIST EN 1610,
- preizkus tesnosti z zrakom po standardu SIST EN 1610,
- preizkus infiltracije,
- preizkus s pregledom pohodnih kanalov,
- pregled s TV-kamero,
- določitev sušnega odtoka,
- nadzor dotokov v sistem,
- nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik,
- nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu.

Izbira vrste preizkusov in presoj je odvisna od tega, ali gre za nov ali že obstoječ sistem za odvod vode. Po opravljenem preizkusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preizkusu tesnosti je sestavni del investicijsko-tehnične dokumentacije.

39. člen

Preizkus se mora izvajati po določenih poglavja 10 (Preizkušanje kanalov) standarda SIST EN 1610 ali po DIN 4033. Pri tlačnem preizkusu po SIST EN 1610 z zrakom se uporablja preizkusni postopek LC.

40. člen

Investitor gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije, mora le-to predati v lastništvo Občini. Občina preda to kanalizacijo v upravljanje izvajalcu javne službe. Ob primopredaji, o kateri se sestavi zapisnik, mora investitor izročiti Občini oziroma izvajalcu javne službe naslednjo dokumentacijo:

- projekt z gradbenim dovoljenjem,

- projekt izvedenih del, izdelan po določbah pravilnika o katastru kanalizacijskega sistema (vsebovati mora podatke, ki so vsebovani v katastru izvajalca javne službe),
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti,
- uporabno dovoljenje,
- evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovih in druge poslovne zadeve.

Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v kataster kanalizacijskega sistema, Občina pa v svoja osnovna sredstva.

41. člen

V primeru, da gre za prevzem v upravljanje javne kanalizacije, ki jo je do tedaj upravljala krajevna skupnost, vaški odbor ali druge pravne ali fizične osebe, in ki ni bila organizirana po veljavnih predpisih v smislu ustrezne lokalne javne službe za odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode, so dovoljena odstopanja od zahtev. V tem primeru mora imeti javna kanalizacija, ki se predaja, vsaj:

- izdelan grafični prikaz javne kanalizacije v merilu najmanj 1:5000,
- izdelano analizo obstoječega stanja s predlogi morebitnih nujnih kratkoročnih sanacijskih ukrepov in oceno potrebnih vlaganj (sanacijski program),
- izdelano strokovno mnenje o vključevanju javne kanalizacije v sistem odvajanja in čiščenja odpadne komunalne in padavinske vode,
- knjigovodske podatke za posamezne vrste objektov, če pa teh ni, je potrebno pridobiti ustrezne vrednostne podatke s pomočjo pooblaščenega cenilca,
- uporabno dovoljenje.

42. člen

Investitor objekta, predvidenega za priključitev na javno kanalizacijo, si mora k lokaciji in gradnji objekta pridobiti soglasje Občine in izvajalca javne službe.

S soglasjem se opredelijo pogoji za izgradnjo interne kanalizacije in priključitev na javno kanalizacijo.

43. člen

Investitor predloži k vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega člena ali pred priključitvijo objekta naslednjo dokumentacijo:

a) za soglasje k prostorskim izvedbenim aktom:

- situacijo z vrisanim objektom in kanalizacijskim priključkom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- hidravlični izračun s presojo vpliva na obstoječe razmere v omrežju odvajanja in čiščenja,

- opis specifičnosti gradnje in namembnosti objekta s predvideno potrošnjo vode in oceno kvalitete in tipa odpadne vode,

- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi,

- izjavo pristojne strokovne institucije o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov;

b) za pridobitev projektnih pogojev je potrebno predložiti:

- lokacijsko informacijo pristojne Občine za gradnjo objektov oziroma izvajanje drugih del na zemljišču ali objektih,

- opis nameravanega posega,

- splošni opis,

- podatke o parcelah, na katerih se bo izvajal poseg,

- podloge za izdelavo idejne zasnove,

- prostorsko, plansko in izvedbeno dokumentacijo,

- opis nameravanih posegov,

- faznost realizacije;

c) za soglasja k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- splošni in urbanistični del projekta,

- tehnični del,

- načrti arhitekture,

- načrti gradbenih konstrukcij,

- načrti strojnih instalacij;

d) za soglasje za priključitev, če ni bilo že izdano v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- pravnomočno gradbeno dovoljenje oziroma dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek z navedbo, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967),

- katastrski načrt (mapna kopija),

- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,

- hidravlični izračun s presojo vpliva na obstoječe razmere v omrežju za odvajanje in čiščenje,

- načrt strojne (vodovodne) napeljave,

- soglasje za prekop javnih površin,
- soglasja lastnikov oziroma uporabnikov parcel, preko katerih bo potekal priključek oziroma sodno odločitev, ki nadomesti soglasje,
- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi,
- izjavo pristojne strokovne institucije o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov;

e) za soglasje za začasni priključek:

- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- hidravlični izračun s presojo vpliva na obstoječe razmere v omrežju za odvajanje in čiščenje,
- odločbo upravnega organa o začasnem objektu,
- opis predvidene porabe vode,
- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi,
- izjavo pristojne strokovne institucije o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov;

f) za soglasje k vlogi za uporabno dovoljenje:

- situacijo izvedenega stanja kanalizacijskega priključka v merilu 1:1000 ali 1:500, potrjeno od izvajalca in nadzornika gradnje,
- izjavo investitorja, da odpadne vode iz predvidene gradnje ne bodo vsebovale takih snovi, ki se ne bodo mogle mehansko ali biološko razgraditi,
- izjavo pristojne strokovne institucije o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov.

Za pridobitev soglasja za obstoječe objekte se uporablja točka d) tega člena, pravnomočno gradbeno dovoljenje pa se predloži, če je bilo izdano.

Izvajalec javne službe lahko z namenom, da racionalizira postopke, po lastni strokovni presoji za konkretne primere zmanjša obseg potrebne dokumentacije iz točk a) do f) tega člena.

Strokovno institucijo, pooblaščen za izdajo izjav o vplivu predvidene gradnje na podtalnico in vodne vire, v primeru, da je predvidena gradnja v varstvenih pasovih obstoječih ali predvidenih vodnih virov, določajo veljavni predpisi o varovanju posameznih vodnih virov.

44. člen

Izvajalec javne službe mora v soglasju opredeliti:

- možnosti in tehnične pogoje priključitve objekta na javno kanalizacijo,
- koto priključitve in druge tehnične pogoje priključitve,
- zahteve o ureditvi prečiščenja in izgradnji kontrolnega jaška,
- pogoje glede posegov na obstoječo javno kanalizacijo,
- pogoje, ki jih mora investitor izpolniti pred pridobitvijo soglasja h gradnji, kadar je pridobitev takega soglasja potrebna,
- pogoje, katerim mora ustrezati odpadna voda za izpust v javno kanalizacijo,
- postopek za neposredno priključitev na javno kanalizacijo.

45. člen

Izvajalec javne službe je dolžan izdati ali odkloniti soglasje, skladno s predpisi o splošnem upravnem postopku.

III. PRIKLJUČEVANJE NA JAVNO KANALIZACIJO

46. člen

K prijavi za priključek mora investitor priložiti naslednje dokumente:

- gradbeno dovoljenje oziroma dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek z navedbo, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967),
- načrt priključka oziroma izvedbeni načrt,
- potrdilo o plačanem komunalnem prispevku in ostalih prispevkih.

47. člen

Pred priključitvijo objekta na javno kanalizacijo ali že aktivirano interno kanalizacijo skleneta investitor in izvajalec javne službe pogodbo (dogovor) o priključitvi, s katero opredelita medsebojne obveznosti.

48. člen

Na podlagi prijave za priključitev in predložene dokumentacije izvajalec javne službe odobri neposredno priključitev na javno kanalizacijo s tem, da izvede priključitev ali dopusti izvedbo pod neposredno kontrolo izvajalca javne službe. Smatra se, da je priključek izveden, ko izvajalec javne službe pregleda priključek ter ugotovi ustreznost izvedbe. Svoje ugotovitve dokumentira v obrazcu

prijave. V primeru, da priključek ni zgrajen v skladu z izdanim soglasjem in določili tega pravilnika, se priključitev odloži, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

49. člen

Priključke na javno kanalizacijo praviloma izvaja upravljavec, lahko pa tudi drugi ustrezno usposobljeni izvajalci pod nadzorom upravljavca. Priključek se izvede v revizijskem jašku, ki je lociran praviloma minimalno 1 m na gradbeni parceli uporabnika. O priključitvi se izdela primopredajni zapisnik, ki ga podpišeta predstavnik uporabnika in upravljavca. Izdela se tudi skica ali geodetski posnetek in fotografija priključka pred zasipom.

IV. VZDRŽEVANJE GREZNIC

50. člen

Na območjih, kjer še ni urejenega odvajanja in čiščenja odpadne vode z javno kanalizacijo, je obvezna uporaba malih čistilnih naprav ali vodoneprepuslnih greznic.

Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti:

- a) prevzem blata iz pretočnih greznic najmanj enkrat na tri leta,
- b) prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav najmanj enkrat na tri leta,
- c) prevzem odpadne vode iz nepretočnih greznic vsakokrat, ko so polne,
- d) evidenco o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata oziroma odplak.

Prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav in odplak iz nepretočnih greznic se izvaja skladno s pogoji pogodbe, ki jo je uporabnik dolžan skleniti z izvajalcem javne službe v roku 12 mesecev po uradni objavi tega pravilnika ali pa na osnovi katastra greznic in Plana odvoza izvajalca ter posebnega tarifnega sistema, ki ga sprejme Občinski svet.

Stroške prevoza in predelave blata ter odplak krije uporabnik oziroma povzročitelj onesnaženja.

51. člen

Odpadno vodo in goščo iz greznic je prepovedano zlivati v javno kanalizacijo, odvažati na javne ali kmetijske površine oziroma neposredno odvajati v površinsko ali podzemno vodo. Če uporabnik teh navodil ne upošteva, pristojni inšpekcijski organ določi izvedbo sanacijskih ukrepov. Če zavezanec v roku, ki je določen v inšpekcijski odločbi, teh ukrepov ne izvede, jih v njegovem imenu in na njegove stroške izvede upravljavec.

V. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNIH VODA, KI SE ODVAJAJO V JAVNO KANALIZACIJO

52. člen

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru, da ta ne vpliva škodljivo na naprave za odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje. Poleg tega morajo ustrezati

zahtevam, določenim v Odloku o odvajanje in čiščenje odpadne komunalne in padavinske vode, in zahtevam v tega pravilnika.

53. člen

Odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, sme vsebovati škodljive snovi v mejnih koncentracijah, ki so navedene v 54. členu. Za snovi, ki niso navedene v 54. členu, veljajo predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja. Za dosego mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico.

54. člen

Mejne vrednosti za iztok v javno kanalizacijo so:

Naziv: Enota: Vrednost:

Aluminij mg/l 30

Arzen mg/l 0,075

Baker mg/l 0,35

Barij mg/l 3,5

Cink mg/l 1,5

Kadmij mg/l 0,075

Kositer mg/l 1,5

Celotni krom mg/l 0,375

Krom (VI) mg/l 0,075

Nikelj mg/l 0,35

Srebro mg/l 0,075

Svinec mg/l 0,35

Železo mg/l 20

Živo srebro mg/l 0,0075

Vsota tenzidov mg/l 25

Težkohlapne lipofilne snovi mg/l 75

Skupni dušik (kjeldahlovega, nitritnega, nitratnega) mg/l 60

Adsorbirani organsko vezani halogeni (AOX) mg/l 0,4

Fosfor (celotni) mg/l 10

Kobalt mg/l 0,35

Sulfat mg/l 250

Za parametre, ki niso navedeni, se uporabijo vrednosti, določene v veljavni uredbi o emisiji snovi in toplote iz virov onesnaževanja oz. predpisi, ki urejajo normative za posamezno dejavnost.

55. člen

Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

VI. UGOTAVLJANJE STOPNJE ONESNAŽENOSTI ODPADNE VODE

56. člen

Lastnosti odpadne vode se ugotavljajo z rednimi analizami vzorcev odpadne vode. Uporabniki javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju svoje dejavnosti v tehnološkem postopku ali uporabljajo večje količine čistilnih sredstev in pri tem povzročajo obremenitev, večjo od 30 PE, ali imajo v sestavi odpadne vode nevarne snovi, morajo v skladu s predpisi redno izvajati preiskave fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti odpadnih voda. Uporabnik javne kanalizacije mora en izvod vsake analize dostaviti izvajalcu javne službe v roku osmih dni po prejemu rezultatov analiz.

57. člen

Odvzem in analiziranje vzorcev lahko opravlja samo pravna ali fizična oseba, ki ima pooblastilo pristojnega ministrstva. Pooblaščen pravna ali fizična oseba mora vse rezultate analize odpadne vode, ki se izvajajo pri uporabnikih, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijo, s katero upravlja izvajalec javne službe, dostaviti izvajalcu javne službe istočasno kot uporabniku.

58. člen

Pogostost ugotavljanja lastnosti odpadne vode se določa glede na letno porabo vode. Pri porabi vode večji od 1000 m³ se ugotavljajo lastnosti odpadne vode dvakrat letno, pri porabi, manjši od 1000 m³, pa enkrat letno. Upravljavalec lahko na osnovi rezultatov analiz zmanjša ali poveča število ugotavljanj lastnosti odpadne vode pri posameznem onesnaževalcu.

59. člen

Zaradi nadzora lastnosti odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, se opravljajo kontrolne analize odpadne vode. Vzorec odpadne vode za kontrolno analizo se praviloma vzame v prisotnosti predstavnika uporabnika javne kanalizacije in predstavnika izvajalca javne službe. O odvzemu vzorca se napravi zapisnik. Kadar se s kontrolno analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in izvajalcu javne službe povrniti morebitno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije ter stroške kontrolne analize.

Handwritten signature

60. člen

Za ugotavljanje lastnosti odpadne vode je odločilna analiza reprezentativnega vzorca, za ugotavljanje mejnih koncentracij škodljivih snovi pa meje, določene v 54. členu, oz. normativi, določeni v predpisih o emisijah snovi in toplote.

61. člen

V primeru večjih okvar na napravah posameznega uporabnika javne kanalizacije, ki bi lahko povzročile izpust odpadne vode, ki ne ustreza predpisom v javno kanalizacijo, se opravijo izredne analize odpadne vode na stroške uporabnika. V takih primerih se takoj obvesti Inšpektorat za varstvo okolja.

62. člen

Onesnaženost odpadne vode se ugotavlja po njenih fizikalnih, kemijskih in biokemijskih lastnostih. Onesnaženost odpadne vode, ki se odvajajo v javno kanalizacijo, se ugotavlja po naslednjih kriterijih:

- usedljivost (U) po Imhoffu v ml/l v 120 minutah,
- kemijska potreba po kisiku (KPK) s K-bikromatom ($K_2Cr_2O_7$),
- strupenost (S) za bakterije kot faktor potrebne razredčenosti odpadne vode, da ta ne deluje več zaviralno na razvoj bakterij,
- vsebnost težkih kovin (K) in drugih snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 54. členu ali vrednosti, ustrezne za posamezno dejavnost.

63. člen

Pri uporabnikih javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju dejavnosti, se ugotavlja faktor onesnaženosti odpadne vode. Faktor onesnaženosti (F) je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode (i) uporabnika in onesnaženostjo komunalne odpadne vode (f). Faktor onesnaženosti je eno od meril za določitev prispevka za čiščenje odpadne vode.

64. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporablja naslednja formula:

$$F = 0,40 \times U_i / U_f + 0,60 \times K_{PKi} / K_{PKf} + 0,15 \times S_i / S_f + 0,15 \times K_i / K_f$$

V formuli uporabljeni izrazi pomenijo:

- F = faktor onesnaženosti,
- U_i = usedljivost industrijske odpadne vode po Imhoffu v 120 minutah,
- U_f = usedljivost komunalne odpadne vode po Imhoffu v 120 minutah, ki je določena kot konstanta 5 ml/l,
- K_{PKi} = izmerjena kemijska potreba po kisiku izmerjene odpadne vode s K-bikarbonatom

74. člen

Izvajalec javne službe ali pristojen občinski upravni organ vodi kataster javne kanalizacije v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema.

75. člen

Za vsak objekt javne kanalizacije mora biti izdelan projekt izvedenih del v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema. Vsebovati mora podatke, ki jih uporablja kataster izvajalca javne službe.

76. člen

Projekt izvedenih del mora investitor predati izvajalcu javne službe skupaj z ostalo v Zakonu o graditvi objektov predpisano dokumentacijo ob predaji objekta v upravljanje ali pa izdelavo takega projekta naročiti pri ustrezni projektni organizaciji pred začetkom uporabe.

77. člen

Izvajalec javne službe mora voditi posebno evidenco priključkov na javno kanalizacijo.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

78. člen

Uporabniki javne kanalizacije, ki morajo v skladu z Odlokom o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode zgraditi naprave za predčiščenje odpadne vode, lovilce olj in maščob ter kontrolne jaške, morajo to storiti najkasneje v roku dveh let po uveljavitvi tega pravilnika.

79. člen

Lastniki prepustnih greznic morajo le-te preurediti v skladu s pravilniki in standardi v neprepustne ali zgraditi malo čistilno napravo v rokih, ki jih predvideva zakonodaja.

80. člen

Ta pravilnik začne veljati z dnem podpisa. Dostopen pa je na spletnih straneh Občine Laško ter spletnih straneh izvajalca javne službe.

V Laškem, 02. 01. 2014

Štev.: 354-53/14

Franc ZDOLŠEK
Župan Občine Laško